

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613202356
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1613202356.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: J. Š., nar. XX.XX.XXXX, T. Š., nar. XX.XX.XXXX a Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, Malacky, deti rodičov - matka: T. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. Č.. XXX, adresa na doručovanie: V. D.. Č.. XXX, U. R., otec: W. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.Ň. Č.. XXX, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 16. mája 2014, č. k. 9P/44/2013-35, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti m e n í tak, že návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloleté deti: J. Š., nar. XX.XX.XXXX, T. Š., nar. XX.XX.XXXX a Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky a zároveň zrušil uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 5. augusta 2013, č. k. 9P/139/2013-4, ktorým bol predbežne upravený styk matky s maloletými. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 102 O. s. p., § 75, ods. 1, 2, 6, 8 O. s. p., § 76 ods. 1 písm. b), § 77 ods. 2 O. s. p. a vecne dôvodnosťou návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, keď situáciu v rodine maloletých detí posúdil za natoľko vyhrotenú, že vzájomné nezhody rodičov na ne negatívne vplývajú, z dôvodu ktorého považoval za nutné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi konania. Nevyhnutnosť zásahu formou predbežného opatrenia mal osvedčenú z návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj zo Správy z prešetrenia pomerov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Malackách zo dňa 14.05.2014, Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Pezinku zo dňa 14.05.2014 a Záznamu telefonického rozhovoru Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky a matky zo dňa 15.05.2014, z ktorých vyplýva, že rodičia od februára 2012 nežijú v spoločnej domácnosti a maloleté deti od tohto obdobia žili v spoločnej domácnosti s otcom a v súčasnej dobe sa nevedia dohodnúť na starostlivosti o deti, na spôsobe ich výchovy, ani na úprave styku s nimi. Uviedol, že otec maloletých používa neprimerané telesné tresty ako formu výchovného nástroja, z dôvodu ktorého deti z domácnosti otca odišli a zároveň prihliadol, vzhľadom na ich vyspelosť a schopnosť jednoznačne názor na vzájomné spolužitie vyjadriť, ich vôľu žiť v domácnosti matky. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že neustále nedorozumenia medzi rodičmi a ich neusporiadané vzťahy môžu bezprostredne ohrozovať a narušiť priaznivý psychický vývin detí s tým, že matka si dokázala vytvoriť vhodné prostredie na výchovu a starostlivosť o maloletých až keď sa presťahovala do rodinného domu svojho priateľa a jeho rodiny a preto, rešpektujúc faktický stav a prejavenu vôľu maloletých detí, zveril dočasne deti do osobnej starostlivosti matke, ktorá má vytvorené vhodné podmienky na zabezpečovanie riadnej starostlivosti o maloletých. Uviedol, že nakoľko výživa detí je riadne zabezpečovaná zo strany obidvoch rodičov vo forme osobnej starostlivosti a taktiež úhradou nákladov na ich bývanie, ako aj ostatné potreby a uspokojovanie ich nevyhnutných odôvodnených potrieb preto v súčasnosti nie je ohrozené, neupravil predbežným opatrením povinnosť otca platiť v nevyhnutnej miere výživné na maloleté deti, keď takáto predbežná úprava nebola navrhovaná a nevyžaduje ju ani zistený skutkový

stav. Poukázal na skutočnosť, že v konaní vo veci samej otec svojim návrhom zo dňa 05.03.2013 žiada zveriť maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti a matke určiť vyživovaciu povinnosť v sume 150 eur mesačne na každé dieťa a matka sa vo veci samej návrhom zo dňa 20.12.2013 domáha zverenia maloletých detí do jej osobnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti otca. Zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením zo dňa 5. augusta 2013, č. k. 9P/139/2013 - 4 odôvodnil právne ust. § 77 ods. 2 O. s. p. a vecne tým, že v dôsledku dočasného zverenia maloletých detí do starostlivosti matky pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, nakoľko daným rozhodnutím bol predbežne upravený jej styk s maloletými deťmi tak, že do skončenia konania vedenom na súde prvého stupňa pod sp. zn. 9P/44/2013 je oprávnená stretávať sa s maloletými každý nepárny víkend od piatka 16:00 do nedele 19:00 s tým, že si maloleté deti v stanovený čas vyzdvihne v mieste bydliska otca a v stanovený čas ich odovzdá a počas letných prázdnin v roku 2013, v období od 12.08.2013 od 9:00 do 29.08.2013 do 19:00 s tým, že si maloleté deti v stanovený čas vyzdvihne v mieste bydliska otca a v stanovený čas ich odovzdá.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa dočasne zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.), doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 ods. 2 písm. e/ O. s. p.) a napokon z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) s tým, že je v rozpore s hmotným aj procesným právom, ako aj v rozpore so záujmami, právami a potrebami detí a navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Namietol správnosť a zákonnosť výroku uznesenia v napadnutej časti, ktorý je náležitý a typický len pre rozhodnutie v merite veci a ktorým prvostupňový súd v podstate prejedlikoval rozhodnutie vo veci samej. Vytkol prvostupňovému súdu, že z odôvodnenia jeho rozhodnutia vzhľadom na prezentované dôkazy nie je jasné, na základe čoho dospel k záveru o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou predbežného opatrenia, keď vo veci rozhodol len na základe vymysleného tvrdenia maloletého J., 14 - ročného chlapca, známeho aj v škole medzi spolužiakmi prehnými klamstvami (napr. o tom, že majú doma 30.000 eur, za ktoré si kúpia luxusné auto a pod.), v jasnej snahe aktuálnej túžby po matke a jej benevolentnom prístupe k plneniu adekvátnych povinností zo strany samotných detí, ktorá v ich živote dlhú dobu absentovala a spôsobom svojho života prejavovala absolútne ľahostajný postoj k plneniu rodičovských povinností. Poukázal na skutočnosť, že v prospech tvrdení matky predbežne nesvedčia žiadne dôkazy ani skutočnosti, okrem výpovede maloletého J., tvrdiaceho, že deti bije s tým, že prvostupňový súd vôbec neprihliadol na nepochybné dôkazy svedčiace v prospech jeho dlhodobej a vzornej starostlivosti o deti (napr. vyjadrenie triednej učiteľky, či ošetrojúcej lekárky, ako aj fakty zistené orgánmi sociálnej kurately). Tvrdenie maloletého J. za daných okolností označil za zmanipulované matkou a zároveň skreslené samotným maloletým, ktorý u matky pociťuje podstatne väčšiu benevolenciu a prístup k plneniu rôznych veku primeraných povinností. Uviedol, že maloletý J. sa napriek tvrdeniu, že ich bije, sa na otázku, či chce bývať s matkou, vyhýbavo a nejasne vyjadril, že má rád oboch rodičov, z čoho vyplýva, že prvostupňový súd nemal dostatočne ujasnený subjektívny názor maloletých detí o tom, u koho z rodičov chcú dočasne byť, avšak ani objektívny záujem na ich riadnej výchove a psychosociálnom, či osobnostnom vývoji. Namietol, že závery prvostupňového súdu nemajú oporu v doposiaľ predložených dôkazoch a vychádzajú len z vykonštruovaných tvrdení matky o týraní detí jeho osobou, ako aj zmanipulovaného tvrdenia maloletého J., ktoré sa nezakladá na pravde a zároveň vytkol súdu prvého stupňa, že neposúdil doterajší spôsob života matky, neustále striedanie partnerov, a preto neschopnosť zabezpečiť deťom aspoň dočasnú stabilitu výchovného a sociálneho zázemia tak, ako to po celé roky dokázal on s poukazom na skutočnosť, že ide o chlapcov, ktorí vo svojom veku nevyhnutne potrebujú identifikačný vzor muža - otca, ktorý je pre nich z hľadiska ich vývoja a dospievania nesmierne dôležitý. Otec maloletých detí vo svojom odvolaní ďalej vytkol súdu prvého stupňa, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je zmätočné, nezrozumiteľné a nepresvedčivé, keď neposkytuje dostatočné a zrozumiteľné vysvetlenie skutočností a dôkazov, ktoré súd viedli k záveru o dôvodnosti nariadenia predbežného opatrenia napadnutým uznesením. Poukázal na výnimočný charakter predbežného opatrenia, ktoré prichádza do úvahy len v tých prípadoch, v ktorých sa má provizórne napraviť stav akútneho zásahu do záujmov maloletých detí, ktorý je daný iba vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či jeho účastníkom, že samotné vedenie sporu by mohlo už stratiť zmysel. Poukázal na skutočnosť, že po

odchode matky zo spoločnej domácnosti od 01.01.2012 zostala všetka opatera, výchova a starostlivosť o deti, až do doby vykonateľnosti napadnutého uznesenia iba na ňom, keď za občasnej pomoci svojej matky O. Š., deťom varil, pral, žehlil, učil sa s nimi, prekonával náročné obdobia ich choroby, rôznych starostí, vývinových problémov a pod., na čo však súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu matky vôbec neprihliadol. Uviedol, že po nariadení predbežného opatrenia, ktorým bol súdom prvého stupňa upravený styk matky s maloletými deťmi, sa s nimi stretávala pravidelne, každý druhý týždeň v mesiaci od piatku do nedele, avšak po návrate z týchto spoločne strávených víkendov začali byť deti k nemu i k jeho matke arogantné a drzé, vracali sa nezaopatrené a špinavé, negatívnym spôsobom sa zmenilo najmä správanie maloletého Y., ktorý často používal vulgarizmy, kopal do vecí, keď mu v niečom nevyšiel v ústrety, a raz dokonca kopol i do jeho matky, pričom kým deti nezačali chodiť pravidelne k matke, nikdy s nimi výchovné problémy nemal. Otec v odvolaní poprel tvrdenia o fyzických trestoch detí z jeho strany, keď priznal, že im dal občas pohlavok alebo najmladšiemu Y. po zadku, k čomu došlo v situáciách, kedy sa medzi sebou po návšteve u matky pri hádkach častovali vulgarizmami a nadávali si, alebo keď bol maloletý J. arogantný voči jeho matke, ktorá trvala na tom, aby sa pravidelne učil, avšak ani jeden z nich nemôže povedať, že by ich niekedy intenzívnejším spôsobom zbil, či im inak fyzicky ublížil. Zároveň poprel, že maloletého Y. zavrel do udiarne, hoci keď raz neposlúchal, povedal mu, že keď neprestane, zavrie ho tam. Otec maloletých poukázal na skutočnosť, že vždy sa dokázal postarať o to, aby maloleté deti mali všetko, čo potrebujú a čo je primerané slušnej a štandardnej životnej úrovni tak, aby im nič nechýbalo a zároveň predložil odvolaciemu súdu dôkazy, preukazujúce jeho tvrdenia o ním poskytovanej starostlivosti o maloleté deti, J. K. U.. T.H. P. W., lekárske správy zo dňa 25.03.2013, 23.04.2013, 24.04.2013, čestné prehlásenia O. Š.Í., K. X. H. Y. X., L. Š., Y. Š., H. L., vyjadrenia základnej školy a materskej školy, ktoré deti navštevujú zo dňa 29.05.2014, zo dňa 02.06.2014, správu obce W. o jeho povesti zo dňa 30.05.2014, ako i ďalšie listinné dôkazy.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že navrhuje odvolanie otca proti napadnutému uzneseniu zamietnuť. Poukázala na skutočnosť, že otec síce popísal jej odchod zo spoločnej domácnosti, avšak neuviedol, že počas ich spolužitia ju neustále fyzicky napádal a znásilňoval s tým, že o deti mala a má záujem, čoho svedkom je tiež kolízna opatrovníčka, u ktorej sa na maloletých často informovala. Poukázala na skutočnosť, že otec jej deti odmietal dávať a kontakt s deťmi jej umožnil až na základe predbežného opatrenia o úprave styku a poprela jeho tvrdenie, že sa o deti riadne stará, keď maloletí sú prakticky stále u jeho matky, odkiaľ sa vracajú aj v neskorých nočných hodinách a taktiež jeho tvrdenie, že má pre deti vytvorené lepšie podmienky. Uviedla, že deti za ňou do Bratislavy od otca utiekli v máji 2014, pretože nezvládali situáciu, keď otec syna J. zbil predlžovačkou, čo riešila trestným oznámením na otca na políciu v G. s tým, že otec má násilnícky charakter, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že fyzicky zaútočil na svojho brata, ktorého aj bodol nožom do rebier. Uviedla, že je schopná poskytnúť maloletým deťom zázemie, stabilitu, istotu a harmonickú rodinu s tým, že nemá námietky voči tomu, aby sa otec po dohode s ňou s deťmi stýkal.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu otca je potrebné priznať úspech.

Predbežným opatrením môže súd pred začatím konania (§ 74 ods. 1 O. s. p), ako i po začatí konania v súlade s ust. § 102 ods. 1 O. s. p. dočasne upraviť pomery účastníkov, ak je to potrebné a účelné, alebo ak je tu obava, že by budúci výkon rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia.

Z dikcie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie

plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v nalievavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Vydanie predbežného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečie bezprostredne hrozacej ujmy. Predbežné opatrenie má teda charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi a má miesto vtedy a tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v danom občiansko-právnom vzťahu. Pre nariadenie a ďalšie trvanie predbežného opatrenia nie je potrebné jednoznačne preukázať oprávnenosť uplatneného nároku. Postačuje, aby tento nárok bol osvedčený, čo však neznamená, že by bolo možné predbežné opatrenie vydať len na základe návrhu a bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v činnosti súdu pred začatím konania, a pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (primerane to platí aj pre rozhodovanie súdu podľa § 102 O. s. p.), výlučne na navrhovateľovi, v posudzovanej veci teda na matke maloletých detí. Unesenie dôkazného bremena predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený predbežným opatrením, dôkazy na osvedčenie nalievavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia.

Odvolačný súd považuje za potrebné uviesť, že predbežné opatrenie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie dieťaťa neznesie odklad z dôvodu, že je priamo ohrozená jeho výživa, alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy.

Z obsahu spisu vyplýva, že v konaní vo veci samej sa otec návrhom zo dňa 05. 03. 2013 domáha úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, v priebehu ktorého matka dňa 09. 05. 2014 podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Odvolačný súd sa nestotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, že v posudzovanej veci boli splnené zákonné podmienky na nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia, nakoľko z návrhu a z doposiaľ predložených listinných dôkazov celkom nepochybne potreba dočasného zverenia maloletých do starostlivosti matky predbežným opatrením nevyplýva, keďže jeho skutkové závery, že potreba nariadenia predbežného opatrenia je dôvodná vzhľadom na nezhody rodičov, týkajúce sa starostlivosti o deti a ich prejavenu vôľou žiť u matky, ako aj tvrdenie, že otec ako formu výchovného nástroja používa voči deťom neprimerané telesné tresty (bije ich), vôbec z obsahu spisu nevyplývajú a preto ich nie je možné považovať za preukázané a ani osvedčené.

Súd prvého stupňa totiž v rozpore so skutočnosťou v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že maloleté deti prejavili vôľu žiť s matkou a preto rešpektujúc faktický stav a ich vôľu, vyhovel návrhu matky, nakoľko zo Správy z prešetrenia pomerov Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Malackách zo dňa 14.05.2014 ani z iných listín, ktoré sú súčasťou spisu nevyplýva, že okrem maloletého J., prejavili prianie žiť u matky aj maloletý T. vo veku takmer 10 rokov a maloletý Y. vo veku 7 rokov a zároveň odôvodňovať potrebu nariadenia predbežného opatrenia dočasným zverením maloletých detí do starostlivosti druhého rodiča výlučne tvrdením jedného z detí (14 ročného maloletého J.), že ich otec bije, bez toho, aby mal súd tak závažné tvrdenie právne relevantným spôsobom preukázané, je nutné považovať za arbitrárne. Z predložených listín (zo Správy z prešetrenia pomerov ÚPSVaR Malacky zo dňa 14.05.2014 a zo Záznamu telefonického rozhovoru ÚPSVaR Malacky a matky zo dňa 15.05.2014) síce vyplýva, že maloletý uviedol, že otec ich bije, avšak tieto tvrdenia maloletého nemožno bez ďalšieho považovať za preukázané, keď okrem tvrdenia maloletého totiž fyzickému trestaniu detí zo strany otca, v posudzovanej veci, žiadne iné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, tomuto tvrdeniu nielen nenasvedčujú, ale najmä

pokiaľ aj matka opodstatnenosť svojho návrhu odôvodňovala fyzickým násilím otca k deťom, bolo jej povinnosťou produkovať dôkazy, ktoré by tak závažnú skutočnosť bezpečne preukázali. Odvolací súd považuje zároveň za potrebné uviesť, že pokiaľ matka tvrdila, že maloletý J. musel byť lekársky ošetrený, bolo jej povinnosťou predložiť lekársku správu z tohto ošetrenia, ako aj zápisnicu z výsluchu na polícii v G., ku ktorému malo dôjsť po ošetrení dieťaťa.

Za arbitrárne je nutné zároveň považovať aj konštatovanie prvostupňového súdu v napadnutom uznesení, že otec maloletých detí zabezpečoval o ne starostlivosť používaním telesných trestov a neprimeraných výchovných nástrojov, nakoľko, ako už odvolací súd uviedol vyššie, tento záver absolútne nezodpovedá dôkazom, ktorými súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní disponoval.

Nebolo možné sa stotožniť ani s tvrdením prvostupňového súdu, ktorý posúdil rozumovú vyspelosť sedem ročného a desať ročného dieťaťa tak zásadne, že mal za to, že ich názor na vzájomné spolužitie vedia vyjadriť natoľko jednoznačne, že je potrebné naň pri rozhodovaní prihliadať, keď súd prvého stupňa ani nemal bezpečne preukázané, že ide skutočne o názor detí, pričom úplne opomenul posúdiť, aj keby ich názorom skutočne disponoval, či je výchovne akceptovateľný.

Z listinných dôkazov predložených otcom v odvolacom konaní naopak vyplýva, že na maloletom J. nikdy neboli zistené žiadne známky neprimeraného fyzického trestania zo strany otca a zároveň preukazujú, že sa o deti dlhodobo riadne stará a vychováva ich a preto pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na názor maloletého J., je nutné uviesť, že sa k otázke, s ktorým z rodičov by chcel žiť v spoločnej domácnosti vôbec nevyjadril, keďže iba uviedol, že má rád oboch rodičov.

Vzhľadom na skutočnosť, že v posudzovanej veci neboli preukázané žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu zo vzniku ujmy na strane detí, keď matka, žiadajúca predbežným opatrením dočasne zveriť maloleté deti do jej osobnej starostlivosti naliehavosť navrhovanej úpravy neosvedčila, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. v napadnutej časti zmenil tak, že návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.